

Efter afholdelsen af tingets sidste møde blev der af medlemmer af folketinget stillet i alt 6 spørgsmål til ministrene med anmodning om skriftlig besvarelse. Disse spørgsmål findes anført nedenfor tillige med svarene fra ministrene.

Af *Helga Pedersen* til ministeren for offentlige arbejder (den 13. juli 1960):

„Hvorledes begrundes ministeren, at sagen vedrørende bevilling til anlæg af en radiostation på Reersø er begæret behandlet „fortroligt“ i finansudvalget?“

Sagen vedrørende anlæg af en radiostation på Reersø har vakt opsigt over hele landet. Da jeg for kort tid siden modtog henvendelse fra nogle af Reersøs beboere, søgte jeg at få oplysning om sagens faktiske grundlag og konstaterede da, at finansudvalget allerede havde besluttet at bevilge det ansøgte beløb til anlæg af radiostationen, men at bevillingsansøgningen ikke fandtes blandt finansudvalgets trykte og offentligt tilgængelige aktstykker. Først ved et møde hos generaldirektøren for post- og telegrafvæsenet den 6. juli kunne repræsentanter for Reersøs beboere få — mundtlig — oplysning om de nærmere omstændigheder ved de påtænkte ekspropriationer. Da disse er af indgribende betydning for flere ejere af landejendomme på Reersø, synes jeg, det havde været rimeligt at orientere øens beboere om sagen på et tidligere tidspunkt end sket.

Jeg vil også henvise til, at ekspropriationerne medfører, at flere års arbejde med udskiftning af jorderne på Reersø nu må anses spildt. Jordfordelingskontoret, der efter det oplyste ikke kendte bevillingssagen, har derfor fortsat sit arbejde uden hensyn til den og har endog afsagt kendelse om udskiftning, kort før bevillingen blev givet.

Under hensyn hertil og til overvejelser om, hvilken fremgangsmåde man i fremtiden bør anvende, når ekspropriationer af lignende art forestår, mener jeg, det har interesse at vide, med hvilken begrundelse den højtærede minister har begæret denne bevillingssag behandlet „fortroligt“.

Minister for offentlige arbejder *Lindbergs* svar (den 18. juni 1960):

I anledning af det af folketingsmedlem *Helga Pedersen* stillede spørgsmål af 13.

d. m. om, hvorledes jeg vil begrunde, at sagen vedrørende bevilling til anlæg af en radiostation på Reersø er begæret behandlet „fortroligt“ i finansudvalget, skal jeg oplyse følgende:

Den omhandlede bevillingsansøgning, der er indsendt til finansudvalget den 12. maj d. å., er alene forsynet med påtegningen „Bør ikke offentliggøres“, hvilket efter min opfattelse ikke skulle forhindre, at finansudvalgets medlemmer rådførte sig med deres partier, såfremt der var ønske herom. At ansøgningen blev forsynet med denne henstilling, skyldes i første række, at man fandt derved at varetage en almindelig forpligtelse til ved en sag af denne karakter at drage omsorg for, at rimelige hensyn til statens finansielle interesser blev iagttaget. Selv om en ny radiomodtagestation måtte etableres snarest, kunne det ikke på forhånd vides, hvor lang tid der ville hengå, inden finansudvalget tog stilling til bevillingssagen, og jeg kunne derfor ikke se bort fra den mulighed, at kendskabet til ekspropriationsplanerne kunne indebære en tilskyndelse til at foretage bortsalg af arealer, f. eks. til sommerhuse eller industrianlæg, dels for derved at søge opnået højere erstatninger for de øvrige arealer ved ekspropriationerne, dels eventuelt også i forventning om, at der på denne måde ville være en mulighed for at få staten til at opgive planerne.

Det må herved tages i betragtning, at der i de senere år har udfoldet sig et betydeligt sommerhusbyggeri på den nordlige del af Reersø, og at der ikke forelå noget, som hindrede, at dette byggeri ikke snart ville brede sig også til den sydlige del af halvøen.

Det bemærkes, at der, efter at sagen er kommet til offentlighedens kundskab, adskillige gange — bl. a. i en radioudsendelse og under forhandlingen med repræsentanter for Reersøs beboere i generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet den 6. d. m. — fra Reersøbeboernes side på utvetydig måde er givet udtryk for, at hvis de på et tidligere tidspunkt havde haft nogen anelse om post- og telegrafvæsenets planer, ville man have skyndt sig at sælge arealer til sommerhuse. Den fra post- og telegrafvæsenets side udviste forsigtighed med hensyn til offentliggørelse af planerne synes således ikke at have savnet reelt grundlag.